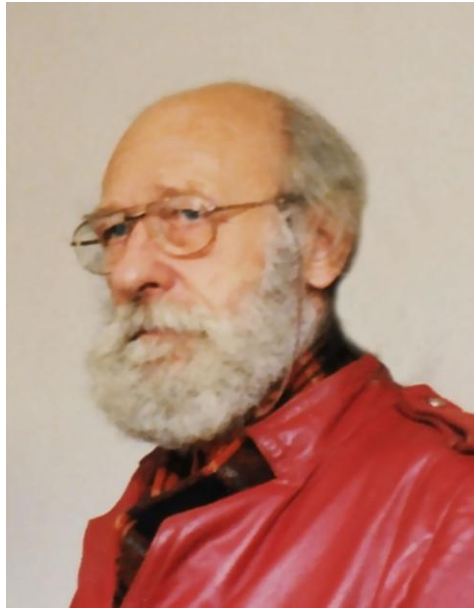

Su liūdesiu pranešame, kad mirė

grafikas, ilgametis Tarptautinės Vilniaus ekslibrisų bienalės organizatorius

Valerijonas Vytautas Jucys.

(1930 12 18 – 2016 10 19)

Dailininkas Valerijonas Vytautas Jucys gimė 1930 m. Skuodo rajono Truikinų kaime. 1963 m. baigė Vilniaus dailės institutą, grafikas. Per savo kūrybos metus iliustravo 13 knygų, pavyzdžiui, N. Bualo „Poezijos menas“, L. Janušytė „Taškai ir daugtaškiai“. Apipavidalino per 40 įvairių leidinių, pavyzdžiui, „Pirmieji Vilniaus litografų darbai“ Vilnius, 1982; J. Užurka „Karaliaus karūna ir mirtis“ Vilnius, 1999; „Kietuvių dvasininkai kūrėjai“ Vilnius, 2000 ir kt.

Yra surengęs 38 personalines parodas įvairiuose mūsų šalies miestuose ir užsienyje (Lenkijoje, Baltarusijoje, Ukrainoje). Dalyvavo 80-yje kolektyvinių parodų Lietuvoje ir kitose šalyse (Australijoje, Čekijoje, Danijoje, Italijoje, JAV, Kinijoje, Prancūzijoje, Turkijoje, Vokietijoje ir kitur).

Apie V. V. Jucio kūrybą yra paskelbta visa eilė straipsnių periodinėje spaudoje, pavyzdžiui, A. Gedminas. „V. Jucio ekslibrisai“. „Naujos knygos“, 1967 (4); V. Kisarauskas. „Valerijono Jucio ekslibrisai“. „Naujos knygos“, 1977; I. Pleikienė. „Romantiškas ekslibrisų patriarchas“. „7 meno dienos“ 2000-12-15; M. Kniežaitė. „Didysis ekslibrisų magistras Valerijonas Jucys“. „Lietuvos aidas“, 2000-02-12.

Yra išleidęs 2 albumus (Grafika. Vilnius, 2010; Aktas. Erotika. Vilnius, 2015) ir prisiminimų knygą „Homo sum“ (Esu žmogus). Prisiminimų knygoje šalia tekstinių prisiminimų apie ekslibrisininkų sąjūdį Lietuvoje išspausdintas ir didelis, net 34 estampų ciklas „Homo sum“. Šis ciklas – tai pirmas toks bandymas Lietuvos dailėje, kai

menininkas paties pergyventus, pajaustus, apmąstytus prisiminimus perkelia į didelį ciklą kompozicijų, kuriose asmeninė patirtis persipina su tragiškais Lietuvos istorijos faktais.

Reikšmingiausią vietą visoje V. V. Jucio kūryboje užima ekslibrisai. Jų autorius yra sukūręs apie 1000. Ekslibrisų srityje V. V. Jucys turi ne vieną ir ne du sekėjus, mokinius. Patį V. Jucį ir kai kuriuos kitus jo kartos dailininkus galima pavadinti lietuviško ekslibriso reformatoriais. Jų dėka maždaug prieš keturis dešimtmečius lietuviškuose ekslibrisuose vyravusią klasikinę ir gana statišką meninio vaizdo sandarą pakeitė veiksmo kupinos kompozicijos su daugiau ar mažiau išryškinta siužetine linija, meninėmis priemonėmis atskleistu knygos ženkle adresato charakteriu, kūrinuose ėmė atsispindėti ne vien herojų profesinė priklausomybė, bet ir pomėgiai, netgi tam tikros silpnybės ar juokingos savybės.

Dailininkas ne tik kūrė knygos ženklus. Dar daugiau laiko (apie 50 gražiausių ir kūrybingiausių metų), jėgų ir energijos jis atidavė ekslibrisininkų sąjūdžio Lietuvoje telkimui, nenuilstamai drauge su kolegomis organizavo Lietuvos ekslibrisų parodas (III-V ir VIII-XXIII), o Tarptautinę Vilniaus ekslibrisų bienalę kuravo nuo pat pirmosios ekspozicijos 1977 m. Šių metų lapkričio mėnesį atvers duris jau XIX-oji tarptautinė Vilniaus ekslibrisų bienalė. Deja, jos nenuilstamas kuratorius šios šventės nebesulaukė – užgeso baigęs parodos katalogo apipavidalinimo darbus.

Lietuvos dailininkų sąjungos vardu reiškiamo nuoširdžių užuojautą velionio šeimai, giminaičiams, kolegoms bei visiems pažinojusiems Valerijoną Vytautą Jucį.